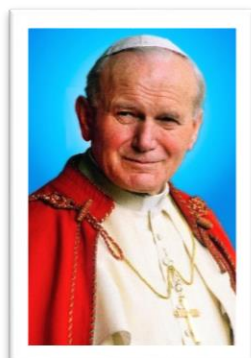

Nasza Wspólnota

nr 90

2 maja 2021 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze Święte i intencje: 3-9 maja 2021 r.

3.05, poniedziałek – uroczystość NMP Królowej Polski

9.00: + Zbigniew

11.00: W intencji Bogu wiadomej

4.05, wtorek – wsp. św. Floriana, godz. 17.00

+ Andrzej

5.05, środa, godz. 17.00

+ Stanisław Buszta

6.05, czwartek – święto św. Filipa i Jakuba, Apostołów, godz. 17.00

O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla rodziny

7.05, piątek, godz. 17.00

Za dusze w czyśćcu cierpiące

8.05, sobota – uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, godz. 8.00

+ Stanisław

9.05, VI niedziela wielkanocna, B

9.00: W intencji Bogu wiadomej

11.00: + Zygmunt Binkowski

Ogłoszenia

◆ Serdeczne podziękowania składam:

- P. Teresie Cieleckiej i P. Józefie Czarnieckiej – za kwiaty ofiarowane do kaplicy i sprzątanie na dzisiejszą niedzielę;
- P. Władysławie Potoczniak – za pracę przy rabatce kwiatowej;
- Przyjaciołom – za hojną pomoc ofiarowaną dla rektoratu i naszej Wspólnoty;
- Osobom, które udekorowały kapliczkę Matki Bożej w ogrodzie.

◆ Dziś rocznica sakry biskupiej ks. bpa Krzysztofa Chudzio – biskupa pomocniczego naszej Archidiecezji. Pamiętajmy o nim w modlitwie.

◆ Codziennie po Mszy św. nabożeństwo majowe.

W niedziele i święta (jak w dniu jutrzejszym) będziemy modlić się Litanią Loretańską na zakończenie południowej Mszy św.

◆ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek i piątek miesiąca.

◆ Dziękuję osobie, która złożyła ofiarę na utrzymanie naszej kaplicy.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który go uprawia. Każdą latorośl, która nie przynosi we Mnie owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfity. Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. Trwajcie we Mnie, a Ja w was będę trwać. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie – jeśli nie trwa w winnym krzewie – tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie.

Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

(J 15,1-5)

W trosce o formację

W związku z ogłoszeniem przez Ojca Świętego Franciszka Roku św. Józefa, podejmujemy lekturę adhortacji apostolskiej Jana Pawła II „Redemptoris Custos” (Opiekun Odkupiciela) poświęconej temu Patronowi.

Jan Paweł II – Redemptoris Custos

Adhortacja apostolska o św. Józefie i jego posłannictwie
w życiu Chrystusa i Kościoła

Mąż sprawiedliwy – Oblubieniec

Miłość Józefa i Maryi – do Boga, do siebie nawzajem i do Dziecka – ukształtowała życie świętej Rodziny naprzód w ubóstwie Betlejem, potem na uchodźstwie w Egipcie, z kolei – po powrocie – w Nazarecie. Kościół otacza głęboką czcią świętą Rodzinę, stawiając ją wszystkim rodzinom za wzór. Święta Rodzina z Nazaretu, bezpośrednio związana z tajemnicą Wcielenia, sama też jest szczególną tajemnicą. Równocześnie – podobnie jak we Wcieleniu – do tajemnicy tej należy prawdziwe ojcostwo: ludzki kształt Rodziny Syna Bożego – prawdziwa ludzka rodzina, ukształtowana przez tajemnicę Bożą. W tej Rodzinie Józef jest ojcem. Nie jest to ojcostwo pochodzące ze zrodzenia, ale nie jest ono „pozorne” czy też tylko „zastępcze”. Posiada pełną autentyczność ludzkiego ojcostwa, ojcowskiego posłannictwa w rodzinie.

Na tej zasadzie nabierają właściwego znaczenia słowa Maryi skierowane do dwunastoletniego Jezusa w świątyni: „ojciec Twój i ja szukaliśmy Ciebie”. Jest to nie tylko wyrażenie „umowne”: słowa Matki Jezusa wskazują na całą rzeczywistość Wcielenia, która należy do tajemnicy Rodziny z Nazaretu. Józef, który swoje ludzkie ojcostwo w stosunku do Jezusa przyjął od początku przez „posłuszeństwo wiary”, idąc za światłem Ducha Świętego, które przez wiarę udziela się człowiekowi, zapewne też coraz pełniej odkrywał niewysłowiony dar tego ojcostwa.

Praca wyrazem miłości

Codziennym wyrazem tej miłości w życiu Rodziny nazaretańskiej jest praca. Zapis ewangeliczny utrwalił rodzaj tej pracy, przez którą Józef starał się zapewnić utrzymanie Rodzinie: cieśla. To jedno słowo

obejmuje ciąg wszystkich lat życia Józefa w Nazarecie. Dla Jezusa są to lata życia ukrytego, o których mówi Ewangelista (po wydarzeniu w świątyni jerozolimskiej): „poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany” (Łk 2, 51). Owo „poddanie”, czyli posłuszeństwo Jezusa w domu nazaretańskim bywa powszechnie rozumiane również jako uczestniczenie w pracy Józefa. Ten, o którym mówiono, że jest „synem cieśli”, uczył się pracy od swego domniemanego „ojca”. Jeżeli Rodzina z Nazaretu jest w porządku zbawienia i świętości przykładem i wzorem dla ludzkich rodzin, to podobnie i praca Jezusa przy boku Józefa-cieśli. W naszej epoce Kościół szczególnie to uwydatnił poprzez wspomnienie liturgiczne Józefa-Rzemieślnika w dniu 1 maja. Praca ludzka (także praca fizyczna) znalazła szczególne miejsce w Ewangelii. Józef z Nazaretu, przez swój warsztat, przy którym pracował razem z Jezusem, przybliżył ludzką pracę do tajemnicy Odkupienia.

Ważną rolę w procesie ludzkiego wzrastania Jezusa „w mądrości, w latach i w łasce” odgrywała cnota pracowitości, jako że „praca jest dobrem człowieka”, które „przekształca przyrodę” i sprawia, że człowiek „poniekąd bardziej staje się człowiekiem”.

Ze względu na wielkie znaczenie pracy w życiu człowieka, wszyscy ludzie powinni rozumieć i w pełni przeżywać jej sens, aby przez nią przybliżyć się do Boga – Stwórcy i Odkupiciela, uczestniczyć w Jego zbawczych zamierzeniach w stosunku do człowieka i świata, i pogłębiać w swym życiu przyjaźń z Chrystusem. Mowa tu w istocie o uświęceniu życia rodzinnego, które powinno stać się udziałem każdego człowieka wedle jego stanu, i do którego drogę wskazuje wzór dostępny dla wszystkich: „Św. Józef jest wzorem dla pokornych, których chrześcijaństwo wynosi do wielkich przeznaczeń; dowodzi on, że aby być dobrym i autentycznym naśladowcą Chrystusa, nie trzeba dokonywać wielkich rzeczy, ale wystarczy posiadać cnoty zwyczajne, ludzkie, proste – byle tylko były prawdziwe i autentyczne”.

